

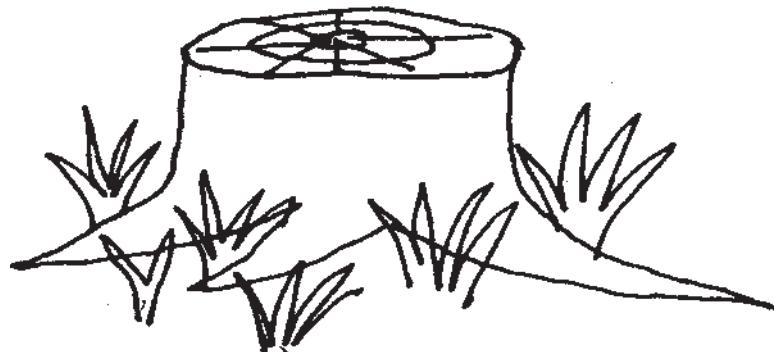
The Giving Tree

An adaptation of Shel Silverstein's classic *The Giving Tree*.

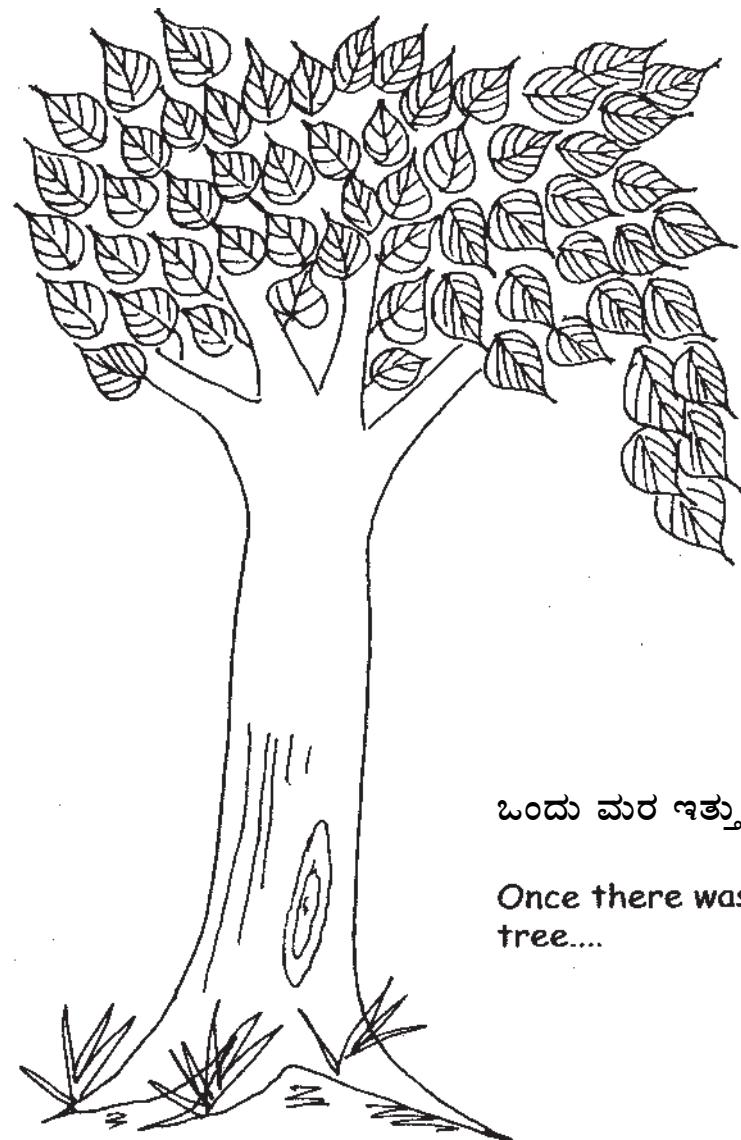
ಕೊಡುಗ್ನೆ ಮರ

The Giving Tree

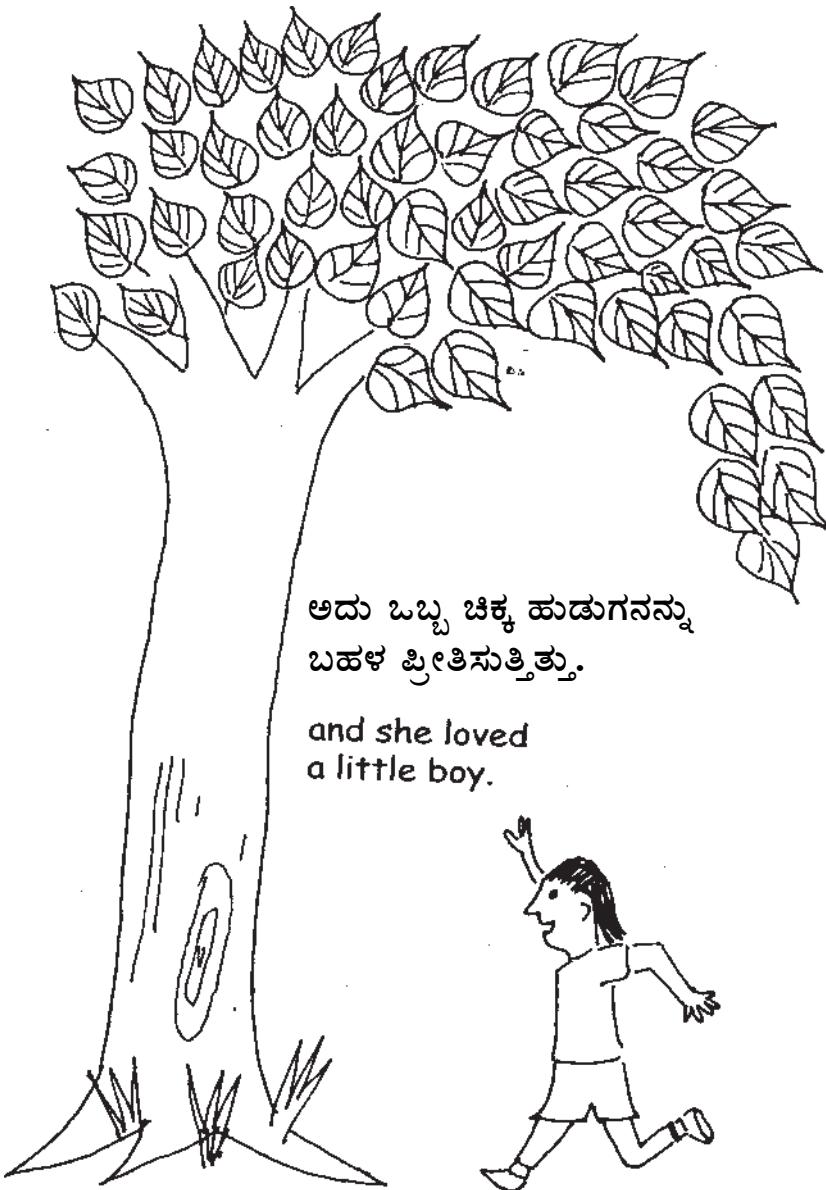
ಕೊಡುಗ್ಗೆ ಮರ

Translated by K G Rajalakshmi

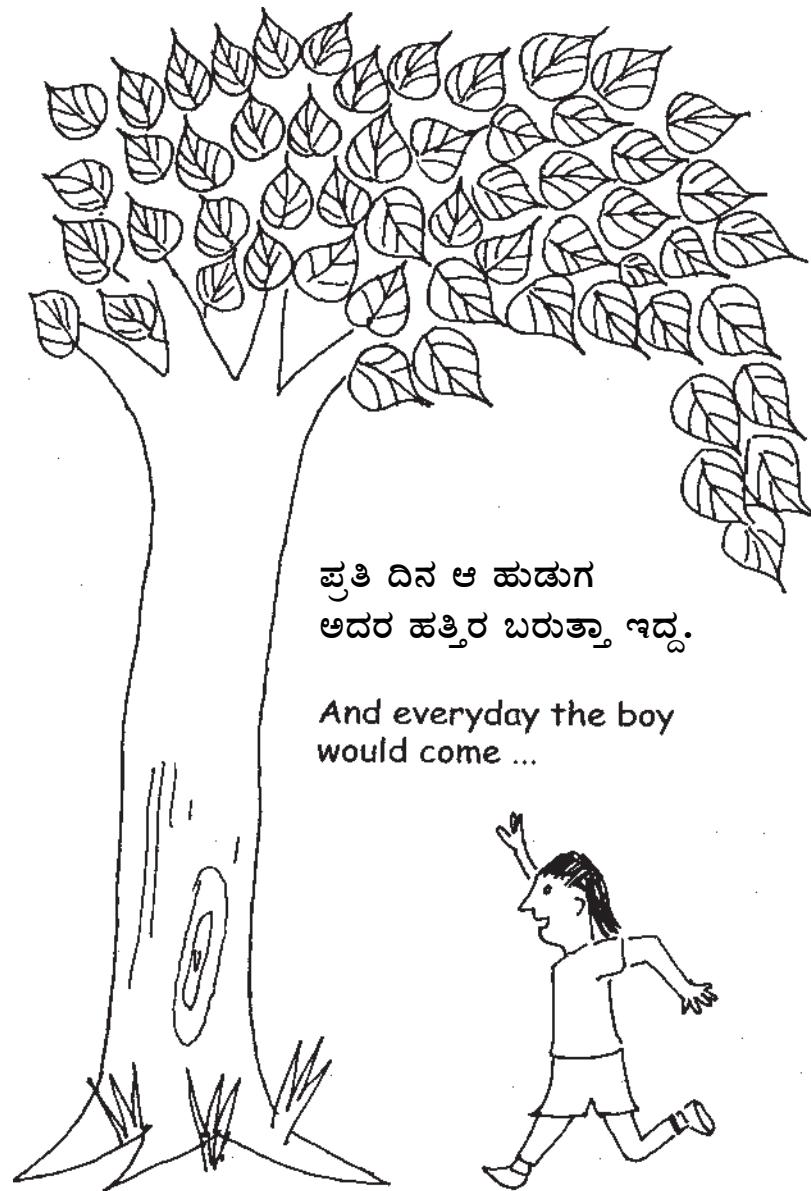
ಒಂದು ಮರ ಇತ್ತು.

Once there was a
tree....

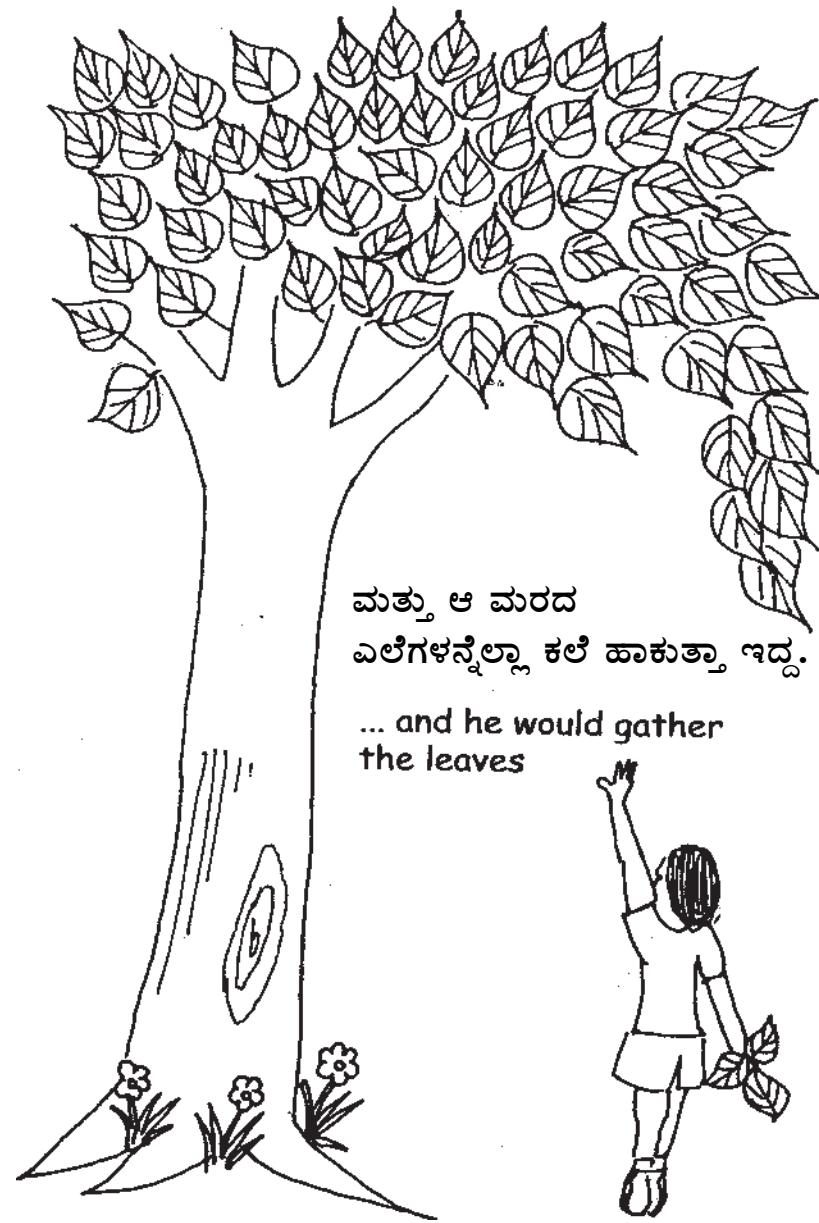
ಅದು ಒಬ್ಬ ಚೆಕ್ಕು ಹಾಡುಗನನ್ನು
ಒಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

and she loved
a little boy.

ಪ್ರತಿ ದಿನ ಆ ಹುಡುಗ
ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

And everyday the boy
would come ...

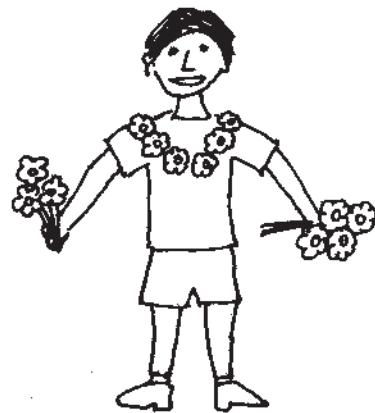
ಮತ್ತು ಆ ಮರದ
ಎಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

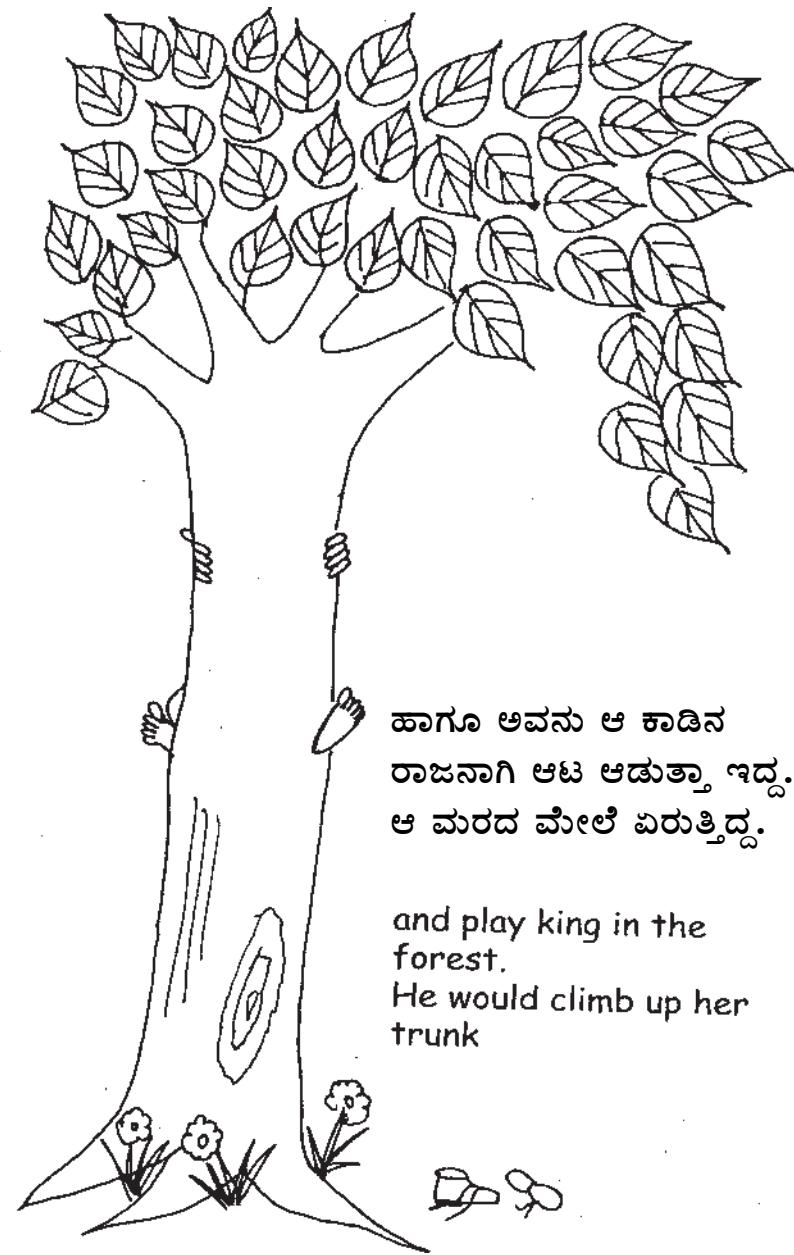
... and he would gather
the leaves

ಆ ಮರದ ಹೊವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲೂ
ಜೋಡಿಸಿ ಹಾರ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು.

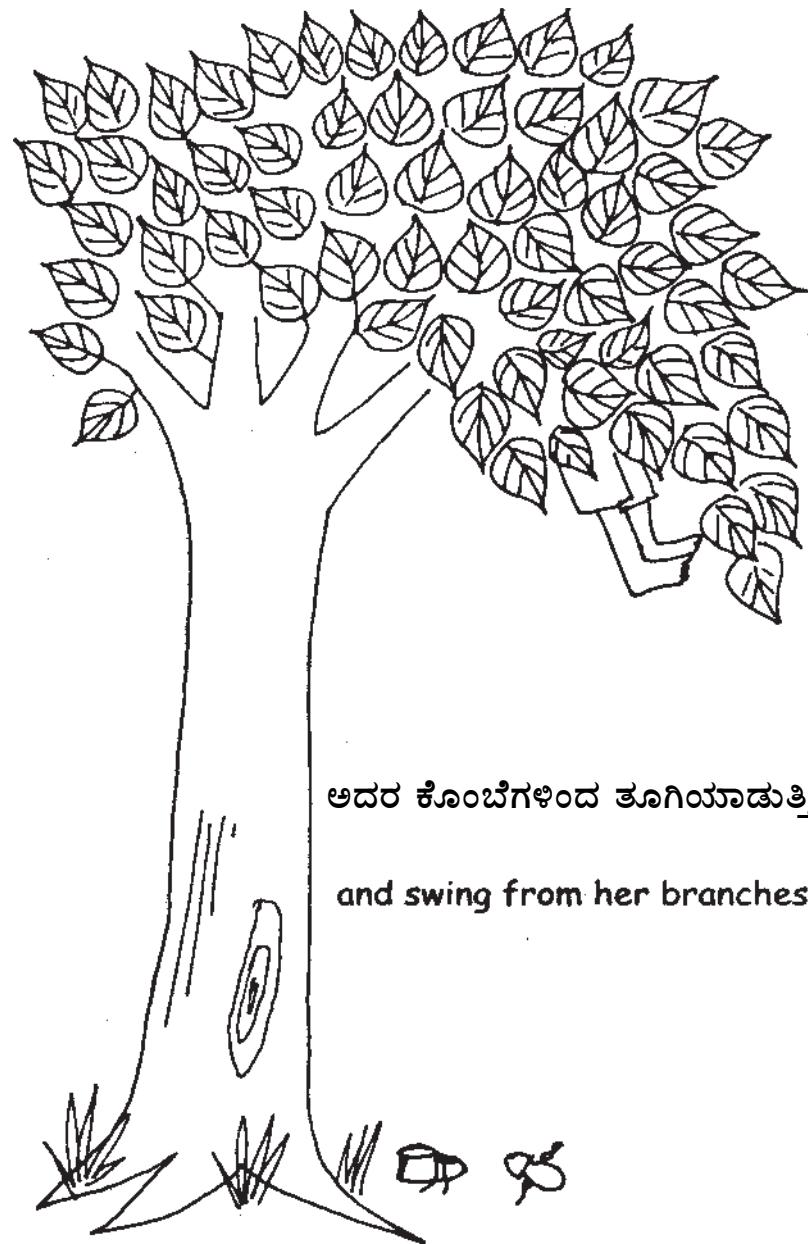
and make them
into a crown.

ಹಾಗೂ ಅವನು ಆ ಕಾಡಿನ
ರಾಜನಾಗಿ ಅಟ ಆಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ.
ಆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದ.

and play king in the
forest.
He would climb up her
trunk

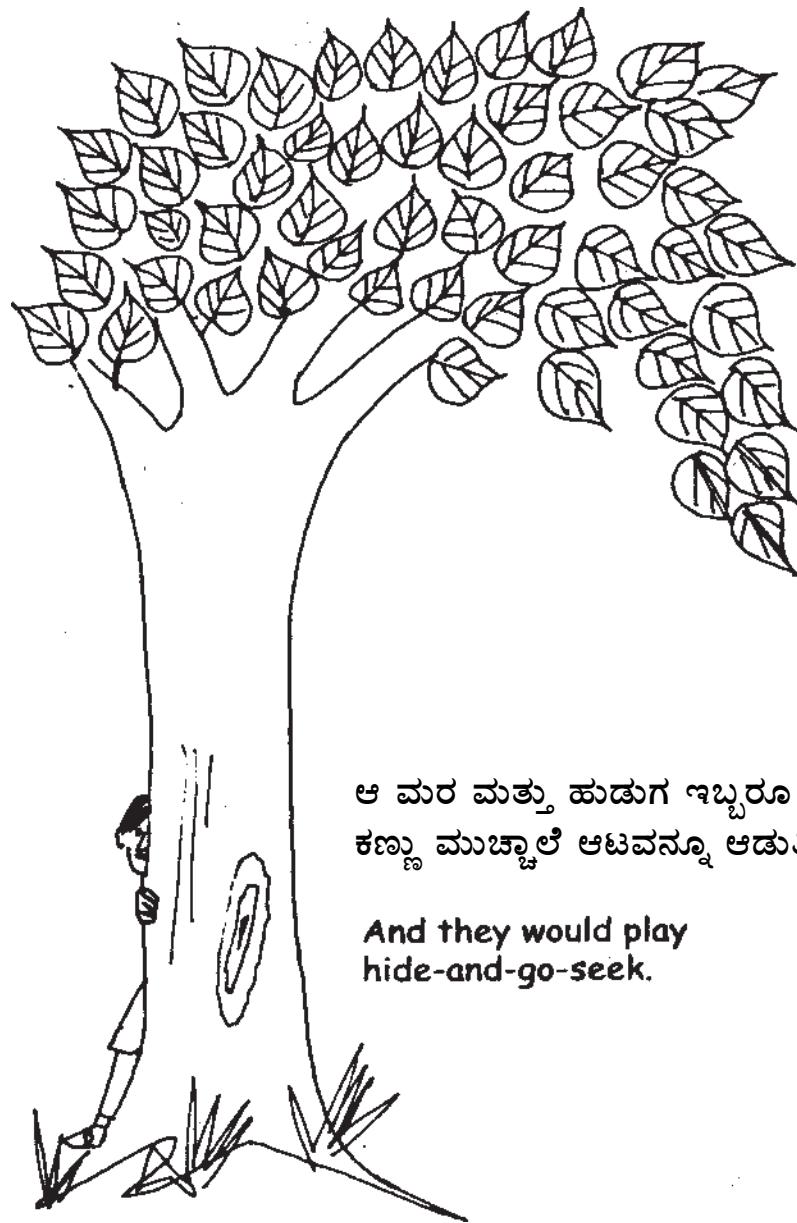
ಅದರ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ತೊಗಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದು.

and swing from her branches

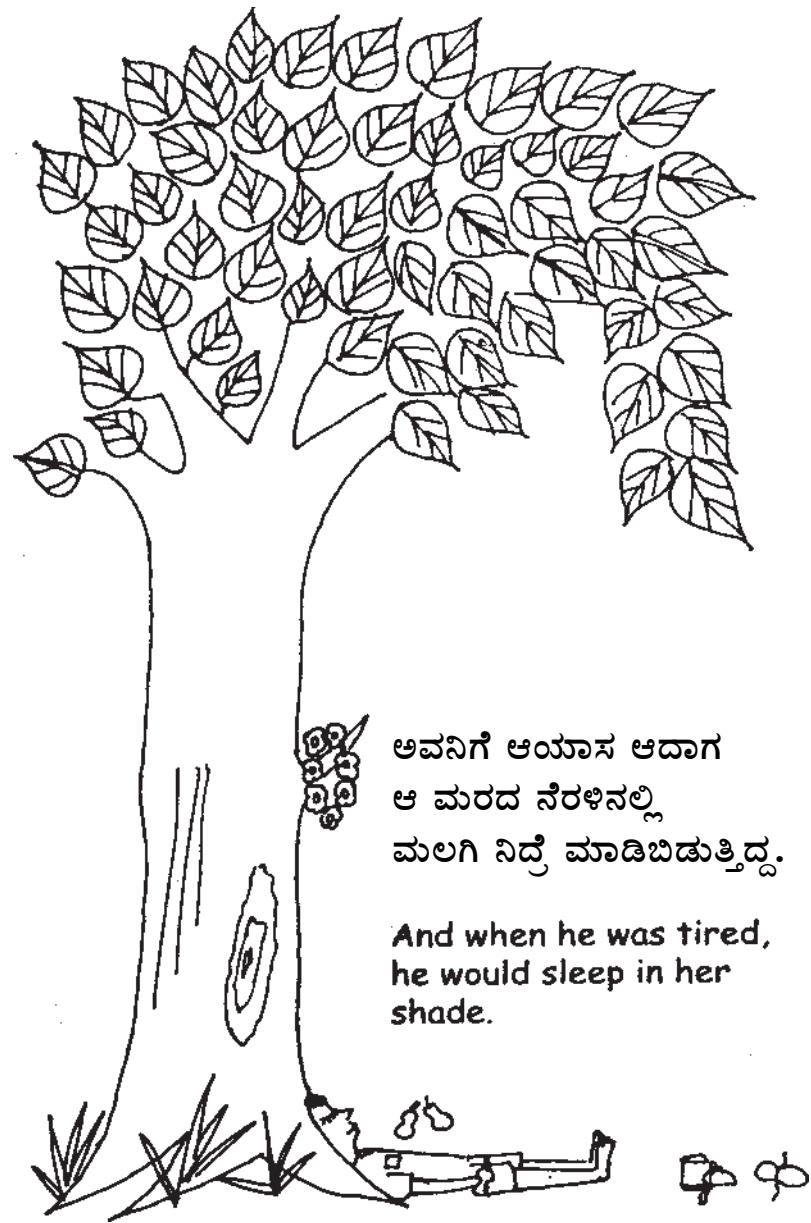
ಆ ಮರದ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

and eat apples.

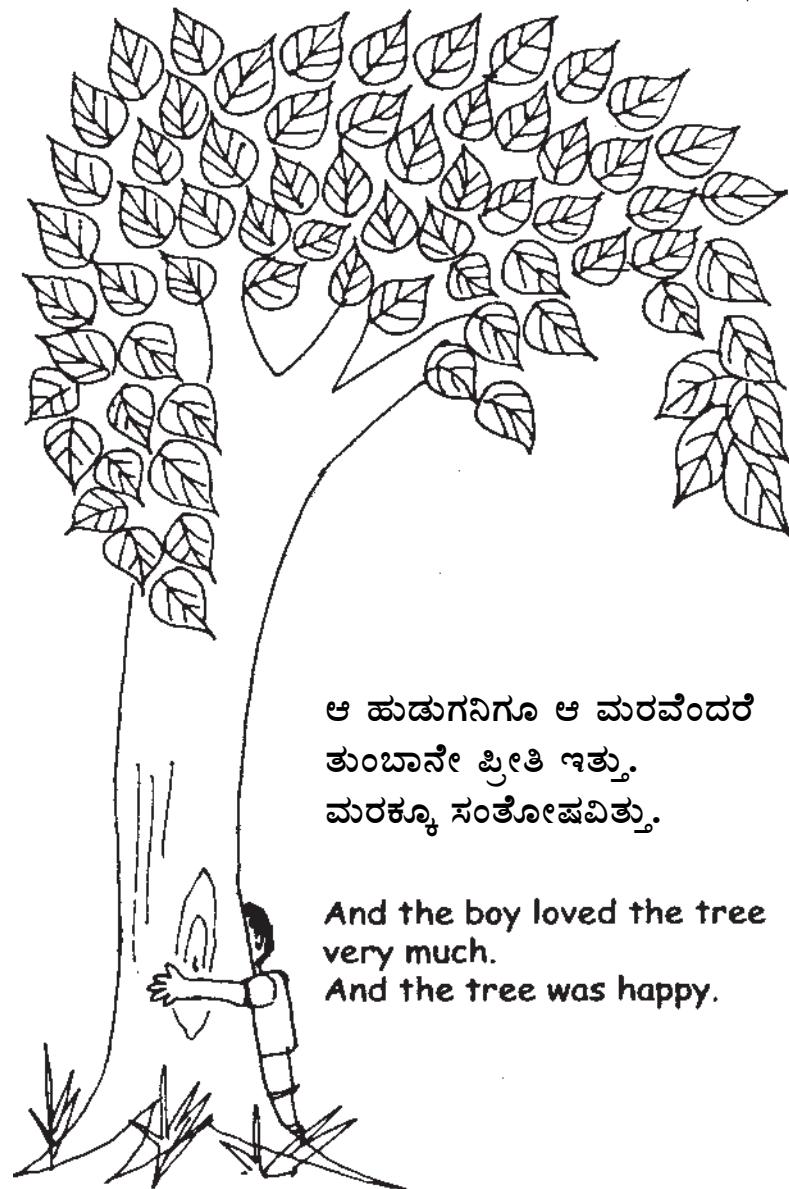
ಆ ಮರ ಮತ್ತು ಹುಡುಗ ಇಬ್ಬರೂ
ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಟವನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.

*And they would play
hide-and-go-seek.*

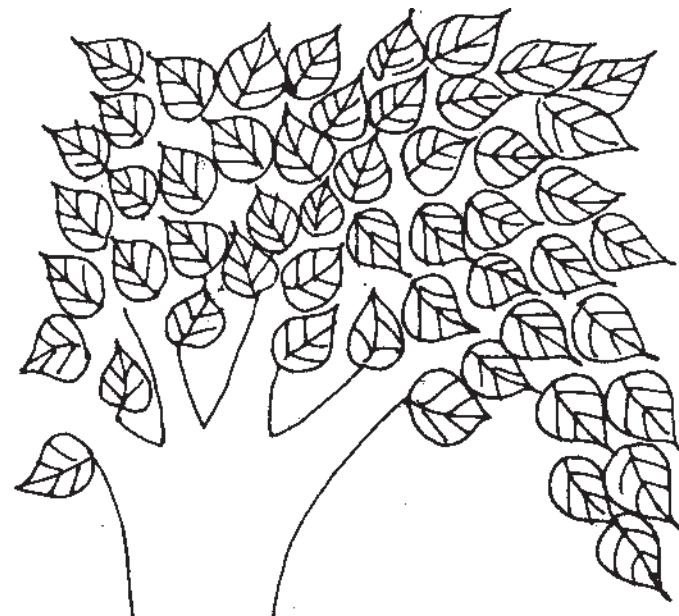
ಅವನಿಗೆ ಆಯಾಸ ಆದಾಗ
ಆ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ

And when he was tired,
he would sleep in her
shade.

ಆ ಹಡುಗನಿಗೂ ಆ ಮರವೆಂದರೆ
ತುಂಬಾನೇ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು.
ಮರಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು.

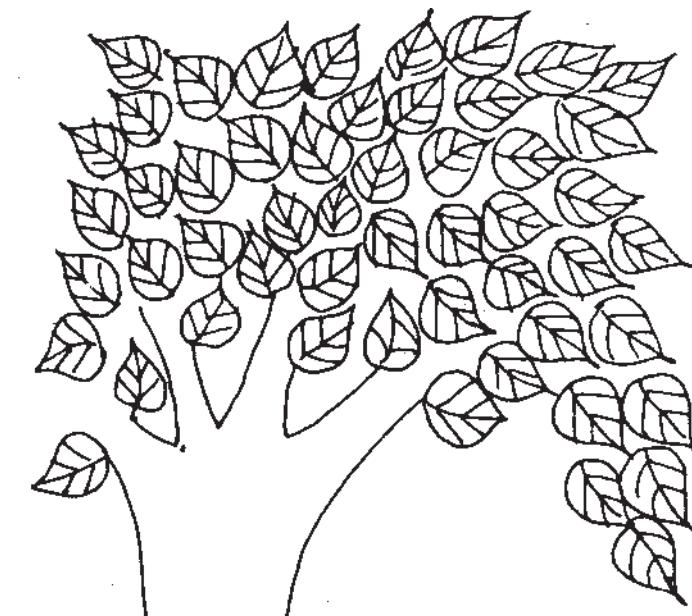
And the boy loved the tree
very much.
And the tree was happy.

ಹೀಗೇ ಸಮಯ ಸಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು.

But time went by.

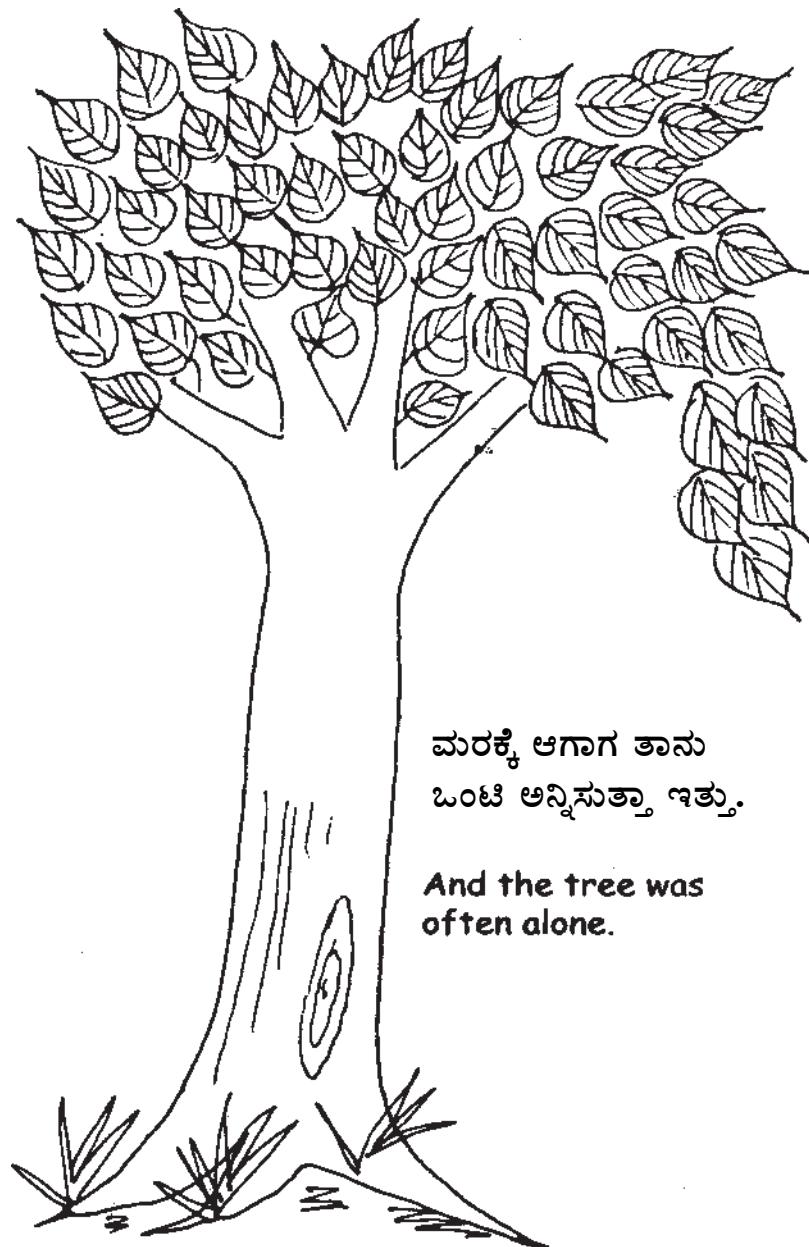

ಹಂಡುಗ ಯುವಕನಾದ.

And the boy grew older.

ಮರಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ತಾನು
ಒಂಟಿ ಅವ್ಯಾಸುತ್ತಾ ಇತ್ತು.

And the tree was
often alone.

ಒಂದುದಿನ ಹುಡುಗ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಮರ, “ಮಗೂ ಬಾ. ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಹತ್ತು. ನನ್ನ ಕೊಂಬಿಗಳಿಂದ ಜೋಕಾಲಿ ಆಡು; ನನ್ನ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನ, ನನ್ನ ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿರು,” ಅಂತ ಹೇಳಿತು.

ಹುಡುಗ, “ನಾನೀಗ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನದೀಗ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಆಟವಾಡುವ ವಯಸ್ಸಲ್ಲ.

ನಾನೀಗ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು

ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಆರಾಮಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ನೀನು ನನಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮರ, “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಳ ಕೇವಲ ಎಲೆಗಳು, ಹಣ್ಣಿಗಳು ಇವೆ. ನನ್ನ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ಒಯ್ದ ಮಾರಿಬಿಡು.

ನಿನಗೆ ಅದರಿಂದ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ನೀನು ಸಂತೋಷಪಡುವೆ,” ಎಂದಿತು.

Then one day the boy came to the tree and the tree said, "Come, Boy, come and climb up my trunk and swing from my branches and eat apples and play in my shade and be happy."

"I am too big to climb and play," said the boy.

"I want to buy things and have fun.

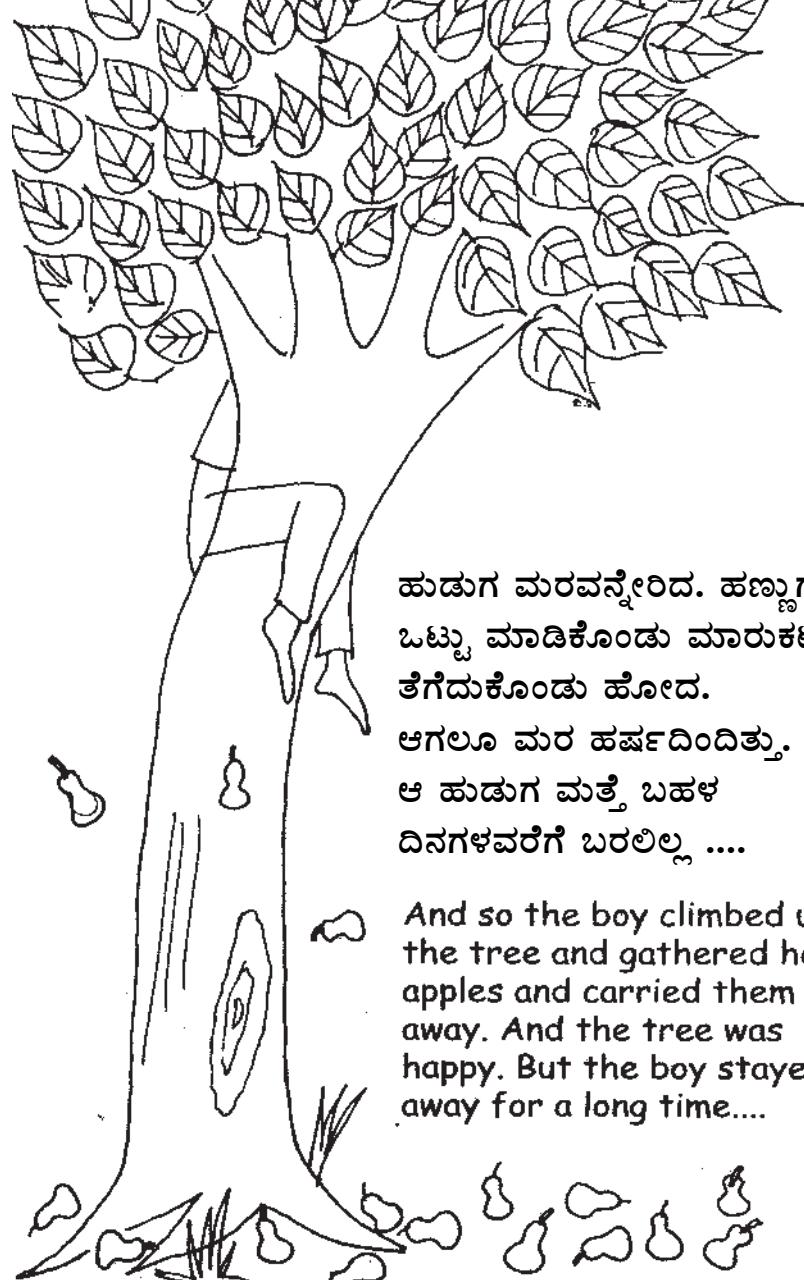
I want some money?"

"But I have no money.

I have only leaves and apples.

Take my apples, Boy, and sell them in the city.

Then you will have money and you will be happy."

ಹುಡುಗ ಮರವನ್ನೇರಿದ. ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು
ಬಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಆಗಲೂ ಮರ ಹಷಟದಿಂದಿತ್ತು.
ಆ ಹುಡುಗ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ
ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ

And so the boy climbed up
the tree and gathered her
apples and carried them
away. And the tree was
happy. But the boy stayed
away for a long time....

ಮರ ನೊಂದಿತು.

ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಹುಡುಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ

ಮರ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ,

“ಬಾ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಏರು, ನನ್ನ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ತೂಗಾಡು,
ಸಂತಸದಿಂದಿರು,” ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಿತು.

ಹುಡುಗ, “ನನಗೀಗ ಮರ ಹತ್ತಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ.

ನನ್ನನ್ನ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸಲು ನನಗೊಂದು ಮನೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ.
ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮನೆ ಬೇಕು.

ನೀನು ನನಗೆ ಮನೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೇಯೇನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮರ, “ನನ್ನ ಬಳ ಮನೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಡೇ ನನ್ನ ಮನೆ.

ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು

ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೋ.

ಆಗ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು,” ಎಂದಿತು.

and the tree was sad. And then one day
the boy came back and the tree shook
with joy and she said, "Come Boy, climb
up my trunk and swing from my
branches, and be happy."

"I'm too busy to climb trees," said the
boy. "I want a house to keep me warm,"
he said. "I want a wife and I want
children and so I need a house. Can you give
me a house?"

"But you may cut off my branches and build a
house. Then you will be happy."

ಆಗ ಆ ಹುಡುಗ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಈಗಲೂ ಮರ ಹಷಟದಿಂದಲೇ ಇತ್ತು.

ಆದರೆ ಹುಡುಗ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಬಂದಾಗ ಮರ ಮಾತನಾಡಲೂ
ಆಗದಷ್ಟು ಸಡಗರಪಟ್ಟಿತು.

“ಬಾ ಮಗೂ, ಬಾ ಆಟವಾಡು,”

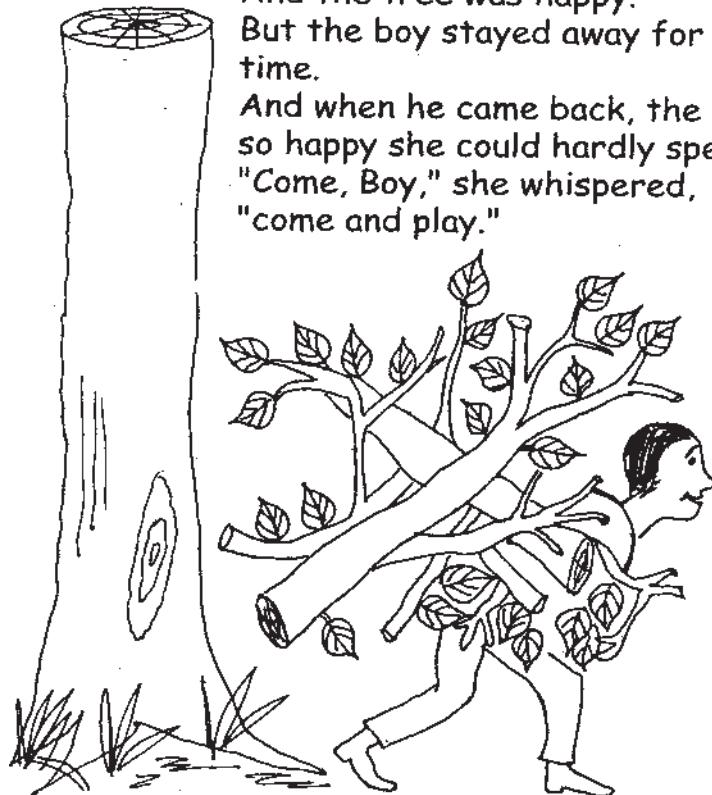
ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿತು ಮರ.

And so the boy cut off her branches
and carried them away to build his
house.

And the tree was happy.
But the boy stayed away for a long
time.

And when he came back, the tree was
so happy she could hardly speak.

“Come, Boy,” she whispered,
“come and play.”

ಹುಡುಗ “ನಾನು ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ
ಆಟವಾಡುವಂತಹುದಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ನನಗಿಗ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳಾಚಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಯ್ಯಬಲ್ಲ ಒಂದು ದೋಣಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀನು ನನಗೆ ಅಂತಹ ದೋಣಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲಿಯಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

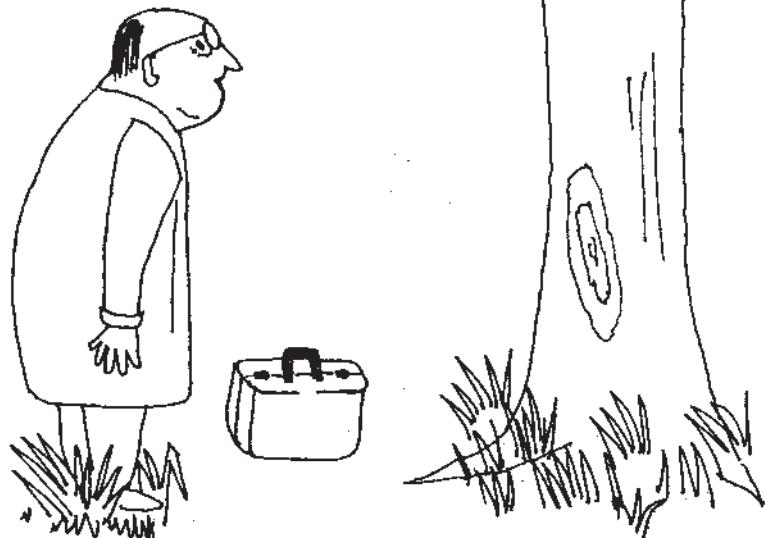
“ನನ್ನ ಕಾಂಡವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ನೀನು ದೋಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊ.

ಅದರಿಂದ ನೀನು ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬಲ್ಲಿ

ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿಯೂ ಇರಬಲ್ಲಿ,” ಎಂದು ಹೇಳಿತು ಮರ.

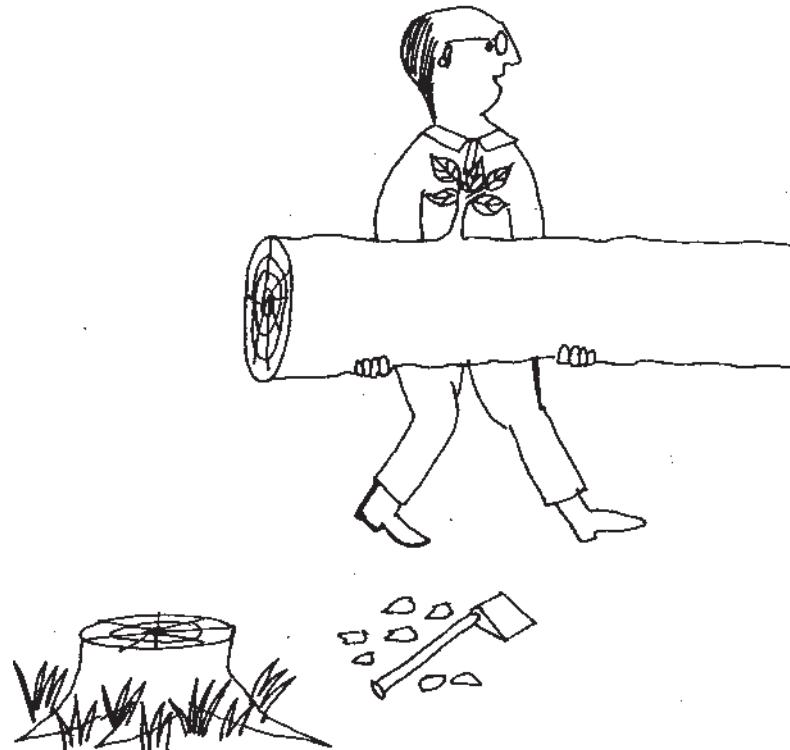
*“I want a boat that will take me
far from here. Can you give me a
boat?”*

*“Cut down my trunk and make a
boat,” said the tree. “Then you
can sail away.... and be happy.”*

ಆಗ ಹುಡುಗ ಮರದ ಕಾಂಡವನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿ
ಅದರಿಂದ ದೋಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸಮುದ್ರಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು.
ಮರ ಈಗಲೂ ಹಷಟದಿಂದಿತ್ತು.
... ಆದರೆ, ನಿಜವಾಗಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

And so the boy cut down
her trunk and made a boat
and sailed away.
And the tree was happy
.... but not really.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಹುಡುಗ ಪ್ರನಃ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ.

ಮರ, “ಕ್ಷಮಿಸು ಮಗೂ. ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ನಿನಗೆ ಕೊಡಲು ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಗಳು ಉಳಿದಿಲ್ಲ.” ಎಂದಿತು.

ಹುಡುಗ, “ನಿನ್ನ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅಗಿಯಲಾರದಷ್ಟು ದುಬಂಧವಾಗಿವೆ ನನ್ನ ಹಲ್ಲಗಳು,” ಎಂದನು.

ಮರ, “ನಿನಗೆ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡಲು ನನ್ನ ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ,” ಎಂದಿತು.

ಹುಡುಗ, “ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಜೋಕಾಲಿಯಾಡಲಾರೆ.

ನಾನೀಗ ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದನು.

And after a long time the boy came back again. “

I am sorry, Boy,” said the tree, “but I have nothing left to give you - my apples are gone,” said the tree.

“My teeth are too weak for apples,” said the boy.

“My branches are gone,” said the tree.

“You cannot swing on them.”

“I am too old to swing

on branches,”

said the boy.

ಮರ, “ನಿನಗೆ ಏರಲು ನನ್ನ ಕಾಂಡವೂ ಇಲ್ಲ,”
ಎಂದು ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು.
ಹುಡುಗ, “ನಾನು ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.
ನಿನ್ನ ಕಾಂಡವನ್ನೇರುವ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ,” ಎಂದನು.
ಮರ, “ನಿನಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ.
ಆದರೀಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ವೋಟುಬೊಡ್ಡೆಯ
ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.
ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು ಮಗೂ ...!” ನೊಂದು ನುಡಿಯಿತು.
ಹುಡುಗ, “ನನಗೀಗ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.
ಕುಳಿತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ್ರಶಾಂತವಾದ
ಸ್ಥಳ ಬೇಕು. ನಾನು ಬಹಳ ಬಳಲಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಉಲಿದನು.
ಮರ, “ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೇನು ! ಬಾ, ಕುಳಿತುಕೋ.
ನನ್ನ ಈ ವೋಂಡು ಬೊಡ್ಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
ವಿಶ್ವಾಸಿಕೋ” ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು
ನೇರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕರೆಯಿತು.
ಹುಡುಗ, ಬೊಡ್ಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ.
ಮರ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿತು.

“My trunk is gone,” said the tree.
“You cannot climb...”
“I am too tired to climb,” said the boy.
“I am sorry,” sighed the tree.
“I wish I could give you something....
but I have nothing left.
I am just an old stump. I am sorry....”
“I don't need very much now,” said the boy,
“just a quiet place to sit and rest.
I am very tired.”
“Well,” said the tree, straightening herself up as
much as she could, “well, an old stump is good for
sitting and resting.
Come, Boy, sit down. Sit down and rest.”
And the boy did.
And the tree was happy.

